

חינוך לחיים

פרשת בלק

נאום האתון בפרשה הוא נוקב וחד "ותאמר האתון אל בלעם: הלוא אנכי אתונך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה, ההסכן הסכנתי לעשות לך כה" לבלעם לא היה אמון באתון שלו, למרות מערכת היחסים הקרובה שהיתה להם. בלעם לא ראה את הסיבה האמיתית שגרמה לה לדחוק אותו לקיר, ולכן הוא היכה אותה. הוא זעם עליה והיה מוכן להורגה לו רק היתה חרב בידו.

גם אנחנו לא רואים את גורם הכאב של ילדינו וגם אנחנו זועמים על הכאב שהם גורמים לנו וממשיכים להזכיר להם כמה הם בעייתיים. יש לנו טיעונים חזקים. מוצדקים. לא פחות מהטיעון של בלעם, בעודו סובל ומצטער על רגלו שנלחצה אל הקיר. אבל הטיעון של האתון גרמה לבלעם להודות לה. היא שאלה אותו שאלה חזקה הרי לא הכרנו היום, אנחנו מכירים כבר מזמן האם אי פעם בעבר כך עשיתי לך??

וכך גם הילד זועק בדממה רועמת. הרי זה אינו הטבע שלי, לא כך חונכתי! למה אין לך קרדיט שאם אני ככה מתנהג יש לזה סיבה. יש איזה כאב שגורם לי להתנהג כך. יש איזה מלאך חבלה שהסיט אותי מן הדרך!!!

יום יבוא ועוד יפקחו עינינו ונראה את המלאך הזה. ואז אולי נהיה בצער גדול על כל מה שהאשמנו את הילד, על כל מה שלא הצלחנו לדון אותו לכף זכות. חשדנו בו בדברים לא טובים. לא ראינו את מלאכי החבלה שהסיטו אותו. זה שאנחנו לא רואים אותם זה לא אומר שהם לא שם. זה לא חברים רעים. זה משהו אחר. אפל יותר... עומד מולו עם חרב שלופה וגורם לו לברוח מעצמו.

בואו לא נחזור על הטעויות של בלעם. בוא ננסה להבין את שורשי המצב, ולפעול בצורה חכמה לסייע !!!!

"כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" - בלעם הרשע היה גדול בנבואה, והוא חזה את קורות עם ישראל עד אחרית הימים. בלעם הזדעזע עד עומק נשמתו ובכל נימי נפשו, כיצד יתכן שלאחר כל התלאות והצרות האיומות שיעברו כלל ישראל במהלך הדורות, ישובו אל אלוקיהם. איך יתכן שאחר כל ההתרחקות הגדולה מהשי"ת ותורתו, יחזרו עם ישראל בתשובה שלימה!

או אז, נזכר בלעם בשורשם של עם ישראל – "כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו", כמו שמפרש רש"י: "אני מסתכל בראשיתם ובתחילת שורשיהם, ואני רואה אותם מיוסדים וחזקים כצורים וגבעות הללו על ידי אבות ואמהות". ה'צורים' הם האבות וה'גבעות' אלו האמהות, וכאשר אלו הם השורשים של כלל ישראל, שורשים חזקים ואיתנים וקדושים - אין פלא שכולם עתידים לשוב בתשובה שלימה ולעלות על דרך המלך כמו שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה "וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין". לעיתים אנו רואים בחורים היושבים על הברזלים ברחובות באפס מעשה הנקראים בסלנג "בני ברזילי הגלעדי"... נראה שאין תקווה לאחריתם, אך צריך לדעת ולהחליט שבוודאות אין להתייאש מהם !!!!

"הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם" - אומר הנביא ישעיהו אף שהם עצמם בבחינת 'הבור ריק' ללא תורה וללא יהדות, אולם אם נביט מי היו האבות והאמהות שלהם, נגלה כי מדובר בתלמידים קדושים, רבנים בעלי רוח הקודש, בנות צנועות וקדושות.

וצריך לזכור תמיד גם את המשך הפס' שאומר דוד המלך לשלמה בנו לפני פטירתו "ולבני ברזילי הגלעדי תעשה חסד והיו באוכלי שולחנך" דווקא את הבחורים האלו אנחנו צריכים לקחת ולקרב כדי שיהיו מאוכלי שולחנו, וממילא נזכה שיהיו גם מאוכלי לחמה של תורה, כמאמר הפס' "לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכתי" וביאר הגר"א "לכו לחמו בלחמי" - הוא תורה שבכתב... ושתו ביינ מסכתי" - הוא תורה שבעל פה".

כאשר אנו מסתכלים על בחור כזה, אנו לא רואים את מצבו העכשווי, אלא כיצד ייראה בתוך זמן קצר - בחור מנומס ואדיב, חן נסוך על פניו, לבוש כבן תורה וזקן עוטר את פניו, נעמד להתפלל תפילת שמונה-עשרה בדבקות ולומד תורה בהתמדה. לכן איננו נרתעים לגשת אליו, לטפוח על כתפו ולהתחיל לקרבו לתורה.

אך תמיד נזכור גם שכל הכח שלנו זה משמירת המסורת כל משפחה ועדה במסורת שלה. סוד זה ידע בלעם הרשע, כי חוסנו של העם היהודי הוא בשמירת המסורת שקיבל מהאבות והאמהות. ובכח המסורת נזכה ל"והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם"

לע"נ אבי מורי ר' חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

משה בירנבוים - birmoshe@gmail.com